

UTLÄNDSKT INTRESSE FÖR RÅSTAMS BOK

■ Hannes Råstams postumt utgivna bok *Fallet Thomas Quick* har rönt stort intresse utomlands. Hittills har elva utländska förlag köpt rättigheterna till boken och fler uppges vara på gång. Boken kommer snart ut i bland annat Tyskland, Italien, Storbritannien Ryssland och Japan.

TRÄDGÅRDSKONST PRISAD

■ Museiföreningen Svenskt kulturarvs årliga pris tilldelas Tage Andersen (bilden) och Måns Andersen, skriver Svenska Dagbladet. De får Kulturarvspriset för sin förädling av Karolinergården Gunillaberg i Småland, som är öppet för allmänheten som trädgårdspark och kulturcentrum.

Eivor Schultz med några av hennes rakubrända hästskulpturer. FOTO: CHRISTINA BODÉN

Hästar ger inspiration

Det ryker och gnistrar när skulpturerna flyttas över från gasolugnen till tunnor som är fyllda med sågspån. När Eivor Schultz placerar de 900 grader varma hästarna i tunnorna och slänger över mer sågspån, flamar det upp och glödande aska över skulpturerna skapar en dramatisk scen.

SUNDSVALL

■ – Det är lite som elementen, vind, sol, vatten och eld. Allt påverkar. Det känns som om man är väldigt ett med naturen, säger konstnären Eivor Schultz. Det handlar om rakubränning, som Eivor började med för fyra år sedan, och som fick henne att hitta en ny dimension i sitt skapande.

– Tendensen är att det blir väldigt platt när man bränner med vanlig glasyr. Jag försökte gena i vintras och gjorde en häst i sten-

gods med en matt transparent glasyr, men den känns inte behaglig att ta på. Rakuglasyren blir mer levande, säger Eivor.

Eivor Schultz hade målat i många år när hon 1972 började arbeta med lera. Det första hon gjorde var en häst. En kraftig bit som påminner om en nordsvensk. Eivor har fortfarande kvar den brunglaserade hästen. Och hon fortsatte med leran, men hästarna fick vila i många år. I stället tillverkade hon bruksföremål i olika modeller innan hon

kom tillbaka till hästarna. Och kanske var det inte så underligt att det blev hästar. Hon var hästtokig redan som liten. Senare flyttade hon till Sundsvall och jobbade i travstall.

– Hela mitt liv har jag varit nära travet, både geografiskt och intressemessigt, säger Eivor.

Sin första keramikutställning hade Eivor 1989, och 1992 hade hon sin första utställning med enbart hästskulpturer. Det var vid en inspirationshelg för Rolf Gustavsson för fyra år sedan som Eivor kom i kontakt med raku och som satte ordentlig fart på skulpterandet. När Eivor gör sina skulpturer går det i ett högt tempo.

– Det gäller att jobba snabbt så att hjärnan inte hinner med. Så sa konstnären Bengt Lindström när han berättade om sitt konstnärsliv. Och det stämmer. Det gäller att jobba snabbt. Det är ett sätt att

Två hästar av Eivor Schultz.

fånga det du har nära dig själv. Det var därför jag lämnade målandet.

Under en period kände sig Eivor som om hon inte var nog seriös som skulpterade hästar.

– Det lite löjligt att vara förtjust i hästar, som om man aldrig vuxit ifrån det.

Eivor kände sig slarvig och okunnig och funderade ett tag på att lägga av. Men med ålderns rätt, ökad liverfarenhet och en målningkurs i Vedic Art fick henne att ändra sig.

– Nu känner jag att hur jag väljer att uttrycka mig och det jag vill förmedla är av underordnad betydelse.

Det viktigaste för mig är att jag alltid hämtar det äkta ursprunget i gestaltningen ur mitt inre, min lust, kärlek, glädje eller sorg. Jag beundrar fortfarande andra keramiker som är tekniskt drivna. Men det är deras grej och inte min. När jag sätter mig med leran har jag behov av skönhet och stillhet, och då blir det hästarna. Det finns tillräckligt med tyngd i livet ändå.

Eivor Schultz ställer ut sina hästskulpturer på Galleri Lustgården på Alnö fram till söndag.

CHRISTINA BODÉN

0650-355 71

christina.boden@ht.se

De Nio om Landquist

BÖCKER

De nios litterära kalender 2012

■ **Redaktion:** Magnus Halldin, Agneta Pleijel, Madeleine Gustafsson, Niklas Rådström
Norstedts förlag

■ Samfundet De Nios litterära kalender har i år John Landquist som tema. Han var själv ledamot i samfundet i 56 år, längre än någon annan.

Landquist var en central person i svenskt kulturliv under 1900-talets första decennier, kritiker i Dagens Nyheter och i Aftonbladet, översatte och introducerade Sigmund Freud och psykoanalysens teori och skrev en stor biografi över Erik Gustav Geijer.

Men framför allt var han ensamredaktör för den första Strindbergsgutgåvan. I dag är han nästan helt bortglömd. Varför? Ingemar Nilsson söker i en introducerande artikel reda ut de motsägelsefulla dragen hos Landquist. Med sin syn på filosofi som människokunskap kom han tidigt på kant med den dominerande Hägerströmska riktningen i Uppsala. Och i Strindbergfejden tog han parti för Strindberg.

Värre var dock att han på 1930-talet tog ställning för Hitler (han var dock ingen nazist), såg honom som en fredskraft och bortsåg från övergreppen mot judarna. En annan anledning kan vara den kvinnosyn han gav uttryck för och som litteraturvetaren Birgitta Holm skriver om. Trots att han levde samman med flera av dåtidens främsta kvinnokämpar, bland andra Elin Wägner, så förstod han sig inte på den nya emanciperade kvinnan och den kvinnliga sexualiteten. Han gick kort sagt både i takt och i otakt med samtiden.

CHRISTER NILSSON

